

Bisschopswijding Mgr. Hoogenboom en Mgr. Woorts, kathedraal 13 februari 2010

In de Evangelielezing waren wij getuigen van de ontmoeting tussen Jezus, de Verrezen Heer, en enkele van Zijn leerlingen aan de oever van het meer van Tiberias. Bij die gelegenheid vraagt Jezus tot driemaal toe aan Petrus:

“Hebt gij mij lief?”

Bij de derde keer dat Jezus dezelfde vraag stelt, wordt Petrus zich pijnlijk bewust dat hij Jezus in de nacht van Getsemane drie maal verraden heeft, nog vóór het kraaien van de haan. Dan wordt hij bedroefd.

De ontmoeting met Jezus confronteert Petrus met zijn eigen zwakheid, kleinheid en falen. Dat is altijd pijnlijk. Alleen moet van Petrus één ding worden gezegd: zijn liefde voor Jezus is oprecht en hij is berouwvol, zo blijkt uit zijn bedroefdheid. En daarom vervult Jezus de belofte die Hij Petrus had gedaan, toen Hij diens naam veranderde van Simon in Petrus:

“Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik Mijn Kerk bouwen” (Mat. 16,18).

Nu stelt Jezus Petrus daadwerkelijk aan als leider van de apostelen en eerste paus, door te zeggen:

“Weid Mijn Schapen.”

En dat zal Petrus ook doen, tot men hem brengt naar een plaats waar hij niet wil zijn, zoals Jezus hem had voorspeld: het kruis waaraan ook hij de marteldood zal ondergaan onder keizer Nero in 64.

“Hoed Mijn Schapen” wordt elders in het Nieuwe Testament ook gezegd tot bisschoppen en priesters (1 Petr. 5,2-4; Hand. 20,28). Hoeden of weiden betekent hier dat paus, bisschoppen en priesters de mensen die aan hun pastorale zorgen zijn toevertrouwd, tot Jezus brengen, de Weg ,de Waarheid en het Leven, hen voeden met Gods Woord en met de sacramenten.

Mgr. Hoogenboom en Mgr. Woorts: u bent ook door de Verrezen Heer geroepen om Zijn schapen te weiden. Bij ontmoetingen met vormelingen voorafgaande aan de toediening van het vormsel, krijgt een bisschop steevast de vraag voorgelegd:

“Hoe bent u eigenlijk bisschop geworden; wilde u dat graag?”

Voor bisschoppen vind je geen vacatures op internet of in de krant. Niet omdat het adverteren zo duur is, maar eenvoudigweg omdat je niet wordt geacht ernaar te solliciteren. Je wordt ervoor gevraagd. Officieel heet het dat iemand bisschop is “door de genade van God en de gunst van de Heilige Stoel.” In het verzoek van de Heilige Vader, de stadhouder van Christus op aarde, om hulpbisschop van Utrecht te worden, ligt voor u beiden de roepstem van Christus verwoord. Wij zijn u beiden dankbaar dat u indertijd ‘ja’ hebt gezegd op de roeping om priester te worden en vandaag ‘ja’ zegt op de roeping tot het bisschopsambt.

Wat mag u van het bisschopsambt verwachten? Één ding kan ik u verzekeren uit eigen ervaring: bisschop zijn is nooit saai! Dat klinkt misschien heel positief, maar – eerlijk gezegd – zou, wat mij betreft, het leven als bisschop soms best wat saaier mogen zijn. Er zijn heel heftige momenten geweest, niet alleen bij de apostel Petrus, en de andere apostelen, maar bij al hun opvolgers, de bisschoppen over de hele wereld.

In dit opzicht vertel ik u niets nieuws. U maakt tenslotte beiden al deel uit van het bisdombestuur. U, Mgr. Hoogenboom, bent vanaf mijn aantreden als aartsbisschop van Utrecht nu ruim twee jaar geleden mijn vicaris-generaal. En u, Mgr. Woorts, bent vanaf februari vorig jaar bisschoppelijk vicaris van Utrecht en vicaris voor de beleidssector liturgie. U zet zich beiden al enige tijd op verdienstelijke wijze in op herderlijk en bestuurlijk vlak in ons bisdom en dat in een periode waarin lastige beslissingen moesten worden genomen en uitgevoerd om het aartsbisdom gezond te maken. Zoiets kun je alleen opbrengen, als je niet uit bent op de populariteitspremie. En dat bent u beiden dan ook niet. U koos daarom uitdrukkelijk als eerste lezing van deze viering, de volgende tekst uit de tweede brief van de H. apostel Paulus aan de christenen van Korinthe:

“Wij verkondigen immers niet onszelf maar Christus Jezus, de Heer.”

U werkt niet aan uw eigen image of populariteit en vervalst God woord niet, maar verkondigt het openlijk.

Evenals Petrus kunnen bisschoppen in situaties worden gebracht en voor beslissingen gesteld die zij liever hadden vermeden. U bent wat dat betreft uw verantwoordelijkheid als vicaris-generaal en bisschoppelijk vicaris onder lastige omstandigheden niet uit de weg gegaan. Maar wat voor Gods Kerk, voor het weiden van de kudde noodzakelijk is, moeten we ook uit liefde voor de Heer over hebben. Het weiden van de schapen, het dragen van pastorale zorg voor de mensen die aan hun zorgen zijn toevertrouwd, vereist ook dat de bisschoppen zorgen dat er voldoende voedszaam en gezond gras staat op de weide waar gegraasd wordt; sterker nog, zij moeten ervoor zorgen dat er überhaupt een weide is waarop kan worden gegraasd.

Kan een mens een zo zware opdracht wel op zijn schouders nemen? Net als Petrus zijn alle bisschoppen mensen met talenten en zwakheden. Vaak wordt gedacht: het priesterschap en het bisschopsambt, vraagt dat niet teveel, vooral gelet op het celibaat en de geringe toegankelijkheid van de huidige samenleving voor Christus en zijn Evangelie? Petrus, zo zagen we, krijgt door de ontmoeting met Jezus naast vergeving ook nieuw elan en nieuw leven. Je zou kunnen zeggen: hij verrijst als mens en als apostel door de ontmoeting met Jezus, de Verrezen Heer. Het is zoals Paulus zegt:

“Wij dragen deze schat in aarden potten; duidelijk blijkt dat die overgrote kracht van God komt en niet van ons.”

Om die kracht wordt gebeden tijdens de handoplegging en het wijdingsgebed: de wijdende bisschoppen bidden dat God de Geest van gezagvol bestuur die Hij aan Zijn Zoon Jezus Christus en aan de apostelen heeft gegeven, ook over u beiden uitstort. We bidden op voorspraak van de H. Willibrord, de grondlegger en de patroon van ons aartsbisdom dat de Heilige Geest uw pastorale werkzaamheden als hulpbisschoppen rijkelijk zal zegenen en vruchtbaar maken. Amen.